

GEZGİN İLE BEZGİN

-Kırşehir-

Bezgin: Oy memleketim memleketim, bozkırını sevdiğim.

Gezgin: Bezgin sen hazırlanmadın mı hala?

Bezgin: Yo, bugün yayın günü değil ki Gezgin.

Gezgin: İyi de anca gideriz Gaziantep'e.

Bezgin: Gaziantep'ten önce hemen yanı başımızda duran burnumda tüten memleketime gitsek; ah ah!

Gezgin: Değerli dinleyicilerimiz öyle görünüyor ki bu hafta Kırşehir'deyiz. Biz yola çıkacağız birazdan, siz de bizimle gelmek istemez misiniz; merak etmeyin otobüsümüzde sizlere de yer var. Gidelim de Ahi Evran kültürünü tanıyalım hep birlikte.

Bezgin: Yaşasın bekle beni şirin Kırşehir geliyorum!

Gezgin: Sadece yemek yiyince bu kadar sevindiğini düşünüyordum.

Bezgin: İyi ya anamın bazlamalarını, böreklerini, sarmalarını yemeye gidiyoruz işte...

Gezgin: Tamam. O zaman şaşırmana gerek yokmuş.

Bezgin: Yalnız bazlama değil elbette Selçuklu mimarisi, Ahi Evran kültürü ve Neşet Ertaş da memleketimin bir parçası.

Gezgin: Ne duruyoruz öyleyse yola koyulalım! Bak ben senin istediğini hemen kabul ettim, sen de benim isteğimi yerine getir olur mu?

Bezgin: Söyle bakalım ne istiyorsun?

Gezgin: Ben Neşet Ertaş'ı çok severim, arabada bizim için bir Neşet Ertaş türküsü söyler misin?

Bezgin: Söylenmez mi ya, yollar Neşet Ertaş ile bir başka güzel... Onun hoşgörüsü yarenlik etsin bize bu kez de...

Gezgin: Bezgin sendeyiz... Tüm yolcularımız merakla bekliyor hadi.

Bezgin:

Dost elinden gel olmazsa varılmaz

Rızasız bahçenin gülü derilmez

Kalpten kalbe bir yol vardır görülmez

Gönülden gönüle yar oy yar oy yol gizli gizli

Gezgin: Gönülden gönüle bir yol vardır görülmez. Ne güzel bir söz. Yunus Emre ne diyordu hatırladın mı?

Bezgin: Gönüller yapmaya geldim diyordu.

Gezgin: Gönül kelimesinin kültürümüzde ne özel bir yeri var değil mi? Biz de bu radyodan ve dünyanın her yerindeki kültür merkezlerimizle gönüllere dokunmuyor muyuz zaten...

Bezgin: Kesinlikle...

Gezgin: Ahi Evran da birlik ve beraberliğin bir göstergesi... Yapıları ve türbeleri gezeceğiz ama Ahi Evran kimdir, ahilik nedir, biraz konuşalım mı?

Bezgin: Olur. Ahi Evren veya Ahi Evran, Ahiliğin kurucusu sayılan debbağların yani dericilerin piri, 32 çeşit esnaf ve sanatkârın lideri, yani bir Türk bilgisi. 13. yüzyılda Ankara ve Kırşehir’de toplanan Ahiler, kısa sürede Selçuklu şehirlerine yayılmışlar ve Osmanlı devletinin kuruluşunda etkili olmuşlardı.

Gezgin: Hacı Bektaş-ı Velî de Velayetnâme adlı eserinde sık sık Kırşehir'i ve Ahi Evran'ı ziyaretini, onunla sohbetlerini anlatıyor. Yanlış hatırlamıyorsam...

Bezgin: Doğru hatırlıyorsun hatta ahilik, Ahi Evran tarafından Hacı Bektaş-ı Veli'nin tavsiyesiyle kurulan esnaf dayanışma teşkilâtıdır. Aslen Horasan kökenli olup Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde Anadolu’da yaşayan Müslüman Türkmen halkın sanat, ticaret, ekonomi gibi çeşitli meslek alanlarında yetişmelerini sağlayan, onları hem ekonomik hem de ahlaki yönden yetiştiren, çalışma yaşamını, iyi insan meziyetlerini esas alarak düzenleyen bir örgütlenmedir. Kendi kural ve kurulları vardır. Günümüzün esnaf odalarına benzer bir işlevi olan Ahilik; iyi ahlakın, doğruluğun, kardeşliğin, yardımseverliğin kısacası bütün güzel meziyetlerin birleştiği bir sosyo-ekonomik düzendir. Ahi Evran'a Ahi Baba da denir.

Gezgin: Ve geldik şirin Kırşehir’e!

Bezgin: Otobüsümüzün durduğu yer çok manidar. Kırşehir kent merkezinde bulunan bu yapı Selçuklu döneminde Kılıçaslanoğlu Keyhüsrev zamanında Kırşehir Beyi Cacaoğlu Emir Nurettin tarafından 1272 yılında bir gözlem evi ve medrese olarak yaptırılmış. Eser sonradan camiye çevrilmiş. Birkaç kez onarılmış. Minaresindeki mavi çiniler nedeniyle halk arasında “Cıncıklı Camii” adıyla tanınmaktadır. Medrese kesme taştan yapılmış olup kare planlıdır. Kuzeyindeki giriş kapısı işlemelidir, yapıdan ayrı olan tuğladan yapılmış çinili ve tek şerefeli minaresi ilk önce gözlem yeri olarak kullanıldığını göstermektedir. Cacabey Camii'nin sol bitişiğinde Cacabey'e ait bir türbe bulunmaktadır. 1272 yılında kesme taştan yapılmıştır. Kapısı lacivert üzerine beyaz çiniler ve yazılarla bezenmiştir. Pencere kenarları ise taş süslemelidir. Türbeye camii içerisinde bulunan bir salondan merdivenden geçilerek girilmektedir. Türbeyi içi çinilerle süslü olan ve içten kubbeli çokgen piramit biçiminde bir külah örtüyor.

Gezgin: Çok güzel anlattın bir çırpıda, ama yapı önümüzde duruyorken, neden gezerek ve göstererek anlatmıyorsun?

Bezgin: Haklısın. Âşıkpaşa türbesini gezerek anlatırım o zaman. Hadi şimdi birlikte Cıncıklı Cami ve medresesini gezelim.

-*--

Gezgin: Ne kadar güzel bir yapıydı öyle, dinleyicilerimize mutlaka bu yapıyı görmelerini tavsiye edelim. Yolunuz Kırşehir'e düşerse bir gün, bu camiyi mutlaka görün.

Bezgin: Gezgin, acıktık değil mi? Hadi annelere gidelim de güzel bir Kırşehir yemeği yiyelim. Ardından da Aşıkpaşa'ya gideriz.

Gezgin:

Buralarda

sana

tâ

biyim Bezgin. İsimlerimizi değiştirmiş gibi olduk senin memleketinde, sanki sen Gezgin'sin ben de Bezgin.

Bezgin: Ama vaktimiz yeterli olmayacak gibi...

Gezgin: Bu seferlik böyle olsun... Ne de olsa senin memleketin, hasret gidereceksin.

Bezgin: O zaman şunları söyleyeyim de bitirelim. Binlerce yıldır çeşitli uygarlıklara sahne olan Kırşehir ili, yalnız çeşitli tarihi eserleri, yeraltı şehirleri ile değil zengin termal kaynakları, Seyfe Gölü, nam-ı diğer Kuş Cenneti gibi doğal güzellikleri ile de dikkat çekmektedir.

Gezgin: Peki Bezgin dinleyicilerimize söyle bakalım? Neleri yapmadan Kırşehir'den dönmesinler?

Bezgin: Cacabey Camii, Ahi Evran Camii'yi görmeden, termal kaplıcaları ziyaret etmeden, oniksten yapılmış hediyelik eşyalardan satın almadan ve Keşkef tatmadan dönmesinler...

Gezgin ve Bezgin: Görüşmek üzere...